
Irodalom:

1. Hamvas Béla: Scientia Sacra (Magvető, Budapest 1988.)
2. Alexis Carell: Az ismeretlen ember (Révai, Budapest)
3. <https://www.muszeroldal.hu/measurenotes/szemelvenyek.pdf>
(2020.11.01.)

A cikk írója: Rizmayerné Márkus Edit, az ELTE-n diplomázott francia és történelem szakos tanárként. AQUILA h. rend alapító tagjai között van. Rendszeresen publikál az AQUILA Párt kiadványaiban a havi Magazinban és negyedévi Túllépés lapban.

Rizmayer Péter

EGY - vélhetőleg - FEL NEM ÁLLÍTANDÓ KARÁCSONYFA MARGÓJÁRA

Bizonyára Önök is olvasták azt az híradást, hogy Bordeaux radikális baloldali polgármestere nem kíván idén karácsonyfát állítani. „Ahogy már azt korábban megírtuk, Bordeaux radikális baloldali polgármestere, Pierre Hurmic úgy nyilatkozott nemrégiben, hogy szerinte a fenyőfák olyan kivágott fák, amelyek már halottak. Ezért 2020 végéig el kell fogadni egy, a fák jogairól szóló megállapodást, így aztán szóba sem jöhet a hagyományos december 24-i karácsonyfa-állítás Bordeaux főterén, de Hurmic általában akarja betiltani a karácsonyfa-állítást. Szerinte leginkább a múltba révedő, primitív és fasiszta katolikusoknak fontos ez a kérdés, pedig valójában egy pogány hagyományról van szó – értékelte Bordeaux polgármestere a karácsonyt és a karácsonyfát.”³ Gondolom, Önöket is meglepte az a durva

³ <https://pestisracok.hu/bordeaux-polgarmestere-szerint-leginkabb-a-primitiv-fasiszta-katolikusoknak-fontos-a-karacsonyfa-allitas/>

támadás, ahogy fasisztának és primitívnek nevezett minket, karácsonyfát állító katolikusokat. Mondjuk azon is meglepődtem, hogy nem az egyház(ak) tiltakozott(tiltakoztak) elsőként (persze minden részletet nem ismerek, így lehet, hogy megnyilatkoztak, de lehet, hogy az átgondolt és jól megfontolt válasz – ahogy sokszor szokott – még hónapokat várat magára), hanem a tőke, a Francia Fenyőfa Szövetség. Ők közleményt adtak ki, amely szerint *„a radikális baloldali polgármester intézkedése minden megalapozott véleményt nélkülöz, és inkább egy olyan dogmatikus víziót tükröz, amelynek egyértelműen az a célja, hogy megtagadjon egy ősi, nagyra értékelt és széles körben elterjedt családi hagyományt írják.”*⁴ Nyilván ez is hazugság, hiszen a szép szavak mögött valószínűleg kizárólag az anyagi érdekük féltése lappang. Az újság még azt is írta, hogy egy bordeaux-i diák egy petíciót indított ez ellen, ami országos tiltakozássá nőtte ki magát. Innen is üdvözlöm a bordeaux-i diákokat!

De nézzük meg komolyan a jelenséget. Nekem legelőször a fentiekről az a párhuzam jutott eszembe, ahogy pl. Szíriában a polgárháború, az Iszlám Állam milyen pusztítást végzett. Mintha tudatosan pusztítanak el az emberiség közös, pótolhatatlan emlékeit abból a célból, hogy leépítsék az emberiség öntudatát. A karácsonyfa állítása ugyanígy egy közös ünnep szerves része. Az ember rendkívül törekeny. Pascal írta, hogy *„Nádszál az ember, semmi több, a természet leggyengébbike; de gondolkodó nádszál.”*⁵ Figyelni kell mindenkire, mert nagyon könnyen okozunk kárt nem odafigyelésünkkel a másokban. Érzékenynek kell lennünk. Különösen igaz ez egy olyan emberre, akinek olyan pozíciója van, hogy döntéseivel képes mások életét befolyásolni. Neki különösen figyelni kell azokra, akikért felelős. Az együttérzés különösen fontos, mert alig maradt már

⁴ Uo.

⁵ http://enciklopedia.fazekas.hu/memo/Blaise_Pascal_b.htm

valamink. Az egyre jobban felgyorsuló, egyre kaotikusabb világ bedarál minket, egyre jobban felőrli és kifárasztja az emberi lelket. Egyre kevesebb a biztos pont, és emiatt egyre élesebben fáj, ha a még biztosnak tűnő pontokat is támadják. Ilyen a karácsonyfa-állítás is.

Nem a fa fáj, mert a karácsonyfa majdnem semmi, de mégis szerves része valaminek, ami számít. Az egyik ilyen – hogy még a világban maradjak – a rohanó idő megállítása. Kicsit olyan ez a fa, mint egy varázslat, ami képes megállítani az időt, időt szakít arra, hogy a másikhöz (itt elsősorban a családtagokra gondolok) odaforduljunk. Ez a fa kell, most nagyon kell, jobban, mint valaha. Furcsa számomra (bizonyos értelemben szerintem örültség kell hozzá), hogy egy világjárvány közepén, amikor minden, ami reményt ad, számít, valaki pont ezzel foglalkozzon. De mélyebb vizekre evezve, valójában ezen keresztül sokkal többet támadott meg a Polgármester Úr. Megtámadta a kereszténység egyik kiemelt ünnepét, Jézus Krisztus születésének megünneplését, megtámadta a vallást, magát Jézus Krisztust, megtámadta az embert, aki ezt az időt arra szánja, arra kellene szánnia, hogy a kapcsolatát elmélyítse Istennel. Az embernek a legalapvetőbb kapcsolatát támadta meg, az Istennel való kapcsolatát, ami az embert emberré teszi. Ez a kapcsolat a forrása minden jónak, az igazságnak, az igazi szeretetnek. Mert Istenből ered minden. Ha ezt elvágjuk, vajon mi marad? A lelkek fényeinek kihunyása. A karácsonyfa üzenete pont ennek az ellentéte. Amikor az égők felgyulladnak rajta, akkor hitet teszünk a fény mellett, Isten fénye mellett, ebben a fényben ugyanakkor benne van a hála, hogy Isten leszületett közénk, az Ő szent köszöntése, a szív bizalma Benne, mert az ember tudja legbelül, hogy csak Ő van, Ő az élet forrása. Biztos vagyok benne, hogy a karácsonyi csendben minden tiszta gondolat, szívszeretet ezerszeresen száll fel Hozzá, és miközben felfelé száll, átvonul a teljes univerzumon, vagy univerzumokon,

felfényli azokat, és maga az univerzum is egy fénylő, Istenbe érő karácsonyfához lesz hasonlónak. Hogy minek mi az oka, milyen mélységben gyökerezik, nem tudhatjuk, ezért mindennel különösen óvatosan kell eljárunk. Azt is be kellene látnunk végre, erre sajnos jó alkalom ez a világjárvány, hogy tehetetlenek vagyunk, és minden bizalmunkat, hitünket Istenbe kellene vetni. A mostani karácsony különösen alkalmas arra, hogy az egész föld egyszerre imádkozzon Istenhez, kérve az Ő közbenjárását. Sok család nem fog tudni összejönni a járvány miatt karácsonykor, a kórházban lévőket nem fogjuk tudni meglátogatni, őket különösen meg fogja érinteni a magány az ünnepen. Sokan gyászolnak. Lélekben fel kell készülnünk arra, hogy a mostani karácsony más lesz.

Emiatt is érhetetlen a bordeaux-i polgármester kijelentése. Van valami alvilági brutalitás benne. Persze ez lehet egy előjele annak, hogy ez a karácsony egészen más lesz, a járvány miatt egyrészt a vásárlásnak kevesebb jelentősége lesz, másrészt az ember a saját törékenységének tudatában sokkal érzékenyebbé válik és alkalmassá válik arra, nyitott lesz rá, hogy Isten megérintse. Erre nekünk, katolikusoknak is fel kell készülnünk. Lehet, hogy sok elveszett bárány vissza akar majd térni a Jó

Pásztorhoz. Fel kell készülnünk, hogy képesek legyünk majd a Jó Pásztort torzítás nélkül közvetíteni, hogy a felmerülő kérdésekre helyesen tudjunk válaszolni (ahogyan azt mindig is tennünk kellene).

Ebben az éjszakában nekünk magunknak kell fényleni, olyan tisztának kell lennünk, hogy Isten fénye ne akadjon el bennünk, hanem akadálytalanul átfolyjon rajtunk. Mi magunknak kell a felgyulladó fényeknek lenni, ahogy a karácsonyfán felgyulladnak az izzók a sötétben. Isten izzó kenyerét kell adnunk folyamatosan mindenkinek. A saját megingathatatlan Istenben való hitünkkel példával kell szolgálnunk, hogy megérezzék, felismerjék, hogy Istenben van az az egyedüli bizonyosság, az igazi otthon, amit keresnek, amire vágnak. Csak akkor fogjuk mindezt megtenni, Istennek jó szolgálói lenni, ha mások részére autentikusak leszünk. Ehhez nagyon erős istenhittel, vagy inkább tudással kell rendelkezünk Istenről. Olyanokká kell válnunk, akiket Isten áthat. Olyan karácsonyfává kell lennünk, amelyik Istenben ég, hogy végül egészen elégjen Benne. Nekünk, keresztényeknek most ez lenne a feladatunk karácsonykor, és ez nem semmi.

Ezzel együtt azt is ideje megfontolnunk, hogy mi magunk – az ember – több, mint aminek gondoljuk magunkat. És itt most nem az egoról van szó. Szent Ágoston írja a *Vallomásokban*: „*Tehát kerestem ítéleteim magyarázatát, vagyis hogy hogyan alakíthatom ki ítéleteimet, és felfedeztem az én változó értelmem felett a változatlan örökkévalóságot, és az igazság igazát. Így aztán fokról fokra emelkedtem fel a testtől a lélekig, a lélektől annak belső erejéig...*”⁶. Szent Ágoston kivételes lángelme volt, de mégis jó példa arra, hogy az ember képes felemelkedni, túllépni önmagán.

⁶ Conf. VII, 17,23 idézi: Agostino Trapé: *Szent Ágoston*, Szent István Társulat, Budapest 1987, 85. o.

Azt a kérdést is fel kell tennünk, hogy vajon mennyi olyan képességgel, tulajdonsággal bír az ember, amit elfelejtett. Pável Márta tanította számunkra azt (és a példájával meg is mutatta), hogy minél jobban átadja az ember magát Istennek, minél jobban az egoját feladva elmerül Benne, annál inkább visszatérnek olyan „csodás” képességei, amelyekről nem is tudott.

Nemcsak a szentek képesek csodás cselekedetekre, hanem mindenki, annak arányában, amilyen mértékben átadja magát Istennek. Aki pedig mélyen elmerül Benne, olyan igazi, Istenben gyökerező öntudatra fog szert tenni, amin semmilyen betegség nem fog ki. Szerintem régen ez embernél az istenkapcsolat természetes volt, nem volt kérdés, hogy kommunikál Istennel, egészen más volt az öntudata. Tudta, hogy ő Isten gyermeke, Hozzá tartozik. Ez pedig a mai napig bennünk van, csak elhittük, elhitették velünk, hogy ez nem igaz, és a bordeaux-i polgármester kijelentései is az embernek ezt a „lehúzását” (az ember Istenhez tartozás öntudatának további pusztítását) szolgálják. Nekünk sohasem lehet, sohasem szabad ilyenbe belemennünk, engedni egy szikrányit is. Fel kell tennünk azt a kérdést, mi van akkor, ha ezt a járványt nem fogjuk tudni fizikai szinten (orvoslással) legyőzni, hanem csak úgy, ha a mostani, általános emberi tudatállapotot egy magasabb szintre, egy Istenhez közelebb álló szintre emeljük fel. Egész pontosan nem felemeljük, hanem lépésről lépésre elkezdünk visszaállni a korábbi – és egyben igazi emberi – tudatállapokra.

Azzal öljük meg (azzal tudjuk megölni) a vírust, hogy tisztákká válunk, olyan tisztává, hogy a fény legyőzze a betegséget. A járvány, ez ellene való küzdelem közel hozta egymáshoz az embereket, népeket, az emberiséget, mert azonos helyzetben vagyunk valamennyien. Ez az ennek a mostani generációnak soha nem megélt egysége talán lehetővé teszi a fentiek

megtörténését. És a karácsony jó alkalom lehet arra, hogy mindez a folyamat elinduljon. Ezért imádkozzunk. De legyen meg az Ő akarata.

Ui. Hallottam arról is, hogy Budapest Főpolgármestere is ellenzi a karácsonyfa-állítást, azonban bízom benne – fent leírtak miatt –, hogy nem fogja követni a bordeaux-i Polgármestert.

Irodalom

- <https://pestisracok.hu/bordeaux-polgarmestere-szerint-leginkabb-a-primitiv-fasiszta-katolikusoknak-fontos-a-karacsonyfa-allitas/>
- http://enciklopedia.fazekas.hu/memo/Blaise_Pascal_b.htm
- Agostino Trapé: *Szent Ágoston*, Szent István Társulat, Budapest 1987

A cikk írója: Rizmayer Péter, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen diplomázott magyar és esztétika szakokon. Korábban tanított, jelenleg projektmenedzserként dolgozik. 15 éve van az AQUILA Közösségben, az AQUILA Magazinban és a Túllépésben is rendszeresen publikál.

Marton Janka

LÉT-KÉRDÉS, METAFIZIKA ÉS MISZTIKA KAPCSOLATA

Szakedolgozat, 2018. Részletek a III. /1., 3., 4 és V./3. fejezetekből

Bár az ember nagyon szeretné a mindennapjait úgy élni, mint eddig, az elmúlt háromnegyed év vírushelyzet miatti történései egyre jobban felborítják az európai komfortéletünket. Azt tapasztalom, egyre többen állnak meg és kérdeznak rá életükre, mi az, ami igazán fontos, átrendeződnek az értékek – vannak, akik harmóniát találnak, sokaknak pedig teljesen felfordul az élete, elvesztve munkahelyet, barátokat, család-